

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 1090/2010

z dnia 24 listopada 2010 r.

dotyczące zmiany dyrektywy 2009/42/WE w sprawie sprawozdań statystycznych w odniesieniu do przewozu rzeczy i osób drogą morską

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 338 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z akapitem drugim załącznika VIII do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/42/WE ⁽²⁾ o warunkach pozyskiwania danych dla zestawu danych B1 (dane dotyczące „transportu morskiego w głównych portach europejskich według portów, rodzaju ładunków, towarów i relacji przewozowej”) ma zdecydować Rada na wniosek Komisji, uwzględniając wyniki badania pilotażowego, przeprowadzonego w ciągu trzyletniego okresu przejściowego zgodnie z art. 10 dyrektywy Rady 95/64/WE z dnia 8 grudnia 1995 r. w sprawie sprawozdań statystycznych w odniesieniu do przewozu rzeczy i osób drogą morską ⁽³⁾.
- (2) Zgodnie ze sprawozdaniem Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego na temat doświadczeń zdobytych podczas działań wykonanych na podstawie dyrektywy Rady 95/64/WE (zwanym dalej „sprawozdaniem Komisji”) zbieranie szczegółowych informacji dla ładunków masowych i półmasowych wydaje się wykonalne, a jego koszty rozsądne. Największą trudność sprawiło jednak zestawienie takich danych dla kontenerów oraz dla ruchu ładunków ro-ro. Za słuszne uznano rozważenie możliwości rozszerzenia zakresu stosowania

dyrektywy 95/64/WE na inne informacje wymienione w art. 10 ust. 2 lit. a) tej dyrektywy dopiero po zdobyciu większego doświadczenia przy gromadzeniu obecnych zmiennych i po ugruntowaniu się obecnego systemu. W odniesieniu do zbierania informacji o towarach należy wziąć pod uwagę możliwe zmiany klasyfikacji NST/R (Standardowa Klasyfikacja Towarów do celów Statystyk Transportu/Zmieniona, 1967).

- (3) Funkcjonowanie obecnego systemu jest dobrze ugruntowane, włącznie z wykonaniem zmian wprowadzonych decyzją Komisji 2005/366/WE z dnia 4 marca 2005 r. wdrażającą postanowienia dyrektywy Rady 95/64/WE w sprawie sprawozdań statystycznych w odniesieniu do przewozu rzeczy i osób drogą morską oraz wprowadzającą zmiany do jej załączników ⁽⁴⁾ oraz geograficznym rozszerzeniem systemu w związku z rozszerzeniami Unii w latach 2004 i 2007.
- (4) Znaczna liczba państw członkowskich przesyłających dane do Komisji (Eurostatu) w ramach dyrektywy 95/64/WE regularnie przedstawia Komisji (Eurostatowi) zestaw danych B1 na zasadzie dobrowolności zgodnie z klasyfikacją NST/R.
- (5) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1304/2007 z dnia 7 listopada 2007 r. w celu ustanowienia NST 2007 jako jedynej klasyfikacji w odniesieniu do towarów transportowanych pewnymi środkami transportu ⁽⁵⁾ wprowadziło NST 2007 (Standardową Klasyfikację Towarów do celów Statystyk Transportu, 2007) jako jedyną klasyfikację w odniesieniu do towarów transportowanych transportem morskim, drogowym, kolejowym i wodami śródlądowymi. Klasyfikację tę stosuje się od roku referencyjnego 2008, obejmującego dane za rok 2008. Główne problemy z zestawianiem danych ze względu na rodzaj towarów zgodnie z klasyfikacją NST/R, jak wspomniano w sprawozdaniu Komisji, zostały rozwiązane poprzez wprowadzenie NST 2007. Dlatego też w większości przypadków zbieranie danych dla zestawu danych B1 nie nałoży na respondentów żadnych dodatkowych obciążeń.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 19 października 2010 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 17 listopada 2010 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 141 z 6.6.2009, s. 29.

⁽³⁾ Dz.U. L 320 z 30.12.1995, s. 25. Dyrektywa 95/64/WE została uchylona dyrektywą 2009/42/WE.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 123 z 17.5.2005, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 290 z 8.11.2007, s. 14.

- (6) Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1172/98 z dnia 25 maja 1998 w sprawie sprawozdań statystycznych w odniesieniu do transportu drogowego rzeczy⁽¹⁾, z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 91/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie statystyki transportu kolejowego⁽²⁾ i z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1365/2006 z dnia 6 września 2006 r. w sprawie statystyk dotyczących transportu towarów wodami śródlądowymi⁽³⁾, zbieranie danych ze względu na rodzaj towarów jest obowiązkowe w europejskich statystykach dotyczących odpowiednio transportu drogowego, kolejowego i transportu wodami śródlądowymi, a dobrowolne dla transportu morskiego. Statystyki europejskie dotyczące wszystkich środków transportu należy gromadzić zgodnie ze wspólnymi koncepcjami i standardami, celem osiągnięcia możliwie najpełniejszej porównywalności różnych rodzajów transportu.
- (7) Wprowadzenie w roku 2011 obowiązku przekazywania Komisji (Eurostatowi) danych dla zestawu danych B1 dałoby państwom członkowskim odpowiedni okres czasu, w którym mogłyby stosować dobrowolne zestawianie danych na potrzeby niezbędnych testów i dostosowań.
- (8) Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do niektórych szczegółowych przepisów dotyczących wdrażania dyrektywy 2009/42/WE. Szczególnie istotne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym z ekspertami.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2009/42/WE,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W dyrektywie 2009/42/WE wprowadza się następujące zmiany:

1. art. 3 ust. 4 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Komisja może przyjąć te środki w formie aktów delegowanych zgodnie z art. 10a oraz z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 10b i 10c.”;

2. art. 4 ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Komisja może przyjąć te środki w formie aktów delegowanych zgodnie z art. 10a oraz z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 10b i 10c.”;

3. art. 5 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Komisja może przyjąć te środki w formie aktów delegowanych zgodnie z art. 10a oraz z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 10b i 10c.”;

4. w art. 10 uchyla się ust. 3;

⁽¹⁾ Dz.U. L 163 z 6.6.1998, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 14 z 21.1.2003, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 264 z 25.9.2006, s. 1.

5. dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 10a

Przekazanie uprawnień

1. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 4, art. 4 ust. 1 i art. 5 akapit trzeci, przyznaje się Komisji na okres pięciu lat od dnia 29 grudnia 2010 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazanych uprawnień najpóźniej na sześć miesięcy przed końcem tego pięcioletniego okresu. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na taki sam okres, chyba że Parlament Europejski lub Rada odwoła je zgodnie z art. 10b.

2. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.

3. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych przyznaje się Komisji na warunkach określonych w art. 10b i 10c.

Artykuł 10b

Odwołanie przekazania uprawnień

1. Parlament Europejski lub Rada mogą w dowolnym momencie odwołać przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 3 ust. 4, art. 4 ust. 1 i art. 5 akapit trzeci.

2. Instytucja, która rozpoczęła wewnętrzną procedurę podejmowania decyzji o uchyleniu przekazania uprawnień, stara się poinformować o tym drugą instytucję oraz Komisję w rozsądnym czasie przed podjęciem ostatecznej decyzji, określając delegowane uprawnienia, które mogą być przedmiotem uchylenia, a także możliwe powody uchylenia.

3. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Wchodzi ona w życie natychmiastowo lub w późniejszym terminie, który jest w niej określony. Decyzja ta nie wpływa na ważność obowiązujących już aktów delegowanych. Jest ona publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 10c

Sprzeciw wobec aktów delegowanych

1. Parlament Europejski lub Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego w terminie dwóch miesięcy od daty powiadomienia.

Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten jest przedłużany o dwa miesiące.

2. Jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyrażą sprzeciwu wobec aktu delegowanego, jest on publikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i wchodzi w życie w terminie w nim określonym.

Akt delegowany może zostać opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i wejść w życie przed upływem tego terminu, jeżeli zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję o zamiarze niewyrażania sprzeciwu.

3. Jeśli Parlament Europejski lub Rada wyrażą sprzeciw wobec aktu delegowanego w terminie, o którym mowa w ust. 1, nie wchodzi on w życie. Zgodnie z art. 293 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej instytucja, która wyraża sprzeciw wobec aktu delegowanego, podaje jego uzasadnienie”;

6. uchyla się akapit drugi załącznika VIII.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Pierwszym rokiem referencyjnym dla stosowania niniejszego rozporządzenia jest 2011 r., obejmujący dane za 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu 24 listopada 2010 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. BUZEK

Przewodniczący

W imieniu Rady

O. CHASTEL

Przewodniczący
